

БЕЛАРУСКИ ШЛЯХ

Адрес редакцыі і адміністрацыі:
Серпухоўская вул. д. № 12

Рэдакцыя адчынена ад 1 да 2 гадз.
пасля поўдня.
Адміністрацыя—зрана ад 10 да 2 гадз.
У вечары ад 5 да 7 гадз.
Рэдакцыя пакідае за сабой права па-
праўляць перапысканыя рукапісы і ко-
рэспандэнцыі.

Цана
асобн. нум. 15 к.

Напіска: з дастаўкай да дому у Мін-
ску на 1 месяц 3 рублі.

Цана аб'екта:
за перш нумар на 1-й стран. 1 руб.
на апошній—50 кап.

Штодзенная грамадзка-палітычная газета.

№ 18.

Менск. Субота 13 красавіка 1918 г.

Год 1

А Б В Е С Т К А.

Менская Гарадская Управа гэтым даводзіць да агульнага ведама, што у Панядзелак 15 красавіка 1918 року а 1 гадзіне у дзень будучы рабійца устныя таргі і сараунаванне у закрытых канвэртах на гарадское менне: жалезо, дрот, каля 15000 цэглы, локамобілі, вазы і пр.

Хто хоча таргавацца на памяненныя матэрыялы той можа аглядаць іх на складзе «Вьерь» пры Александрускай чугунцы ад 10 да 3 гадз. у дзень. Да таргоу павінен быць дастаўлены залог у 5% прапанаванай сумы.

Член Управы
інжэнэр В. Цывінскі.

За Дзелавода Вацук.

Менск 13/IV.

Уласць і партыі.

У старым ужо гасударстве, дзе дзяржаўны механізм нарыхтаван і ёсць адзін цэнтр, уласці адзін ідэя ўпраўлення краем, розныя партыі дамагаюцца ўзяць руль у свае рукі, каб выеці дзяржаўны карабэль дарогай, якую яны лічаць найлепшай для той часткі народу, інтарэсы каторай яны прадстаўляюць.

Калі ёсць толькі 2 палітычныя партыі, то карабэль будзе рэзка кідацца, та у права, та у лева. Развівацца нармальна дзяржаўнасць ні можа. Калі будзе многа партыяў па сацыяльнаму прызнаку, і ні адна з іх ні можа ўзяць гары, як, напрыклад, у Швейцарыі, там дэмакратызм ўпраўлення углубляецца і даець найлепшыя рэзультаты.

Там, дзе, як у Нямеччыне ёсць моцны цэнтр, моцнае левае крыло, і паважна арганізаванае правае крыло, мы ўгледзім блыскачае рашэнне праблемы сацыяльнай і эканамічнай творчасці і стварэнне моцнага нацыянальнага гасударства.

Значыць дзяржаву найлепей будаваць толькі на моцным фундаменце—цэнтры.

Беларускі цэнтр.

Беларусь павінна сабраць і арганізаваць перш у стройную сыстэму нацыянальна-дзяржаўнай еднасці ўсе сувязныя і творчыя сілы. Мы знаходзімся іначэ у працэсе збірання.

Хто-ж ёсць у нас насіцелі нацыянальнай беларускай ідэі?

Дробныя нацыянальныя творцы (буржуазныя) класы, каторыя ўжо выгадалі інтэлігентную маладзёж. Кадры мужыцкіх сыноў—інтэлігентаў, выпущаных за апошнія гады найбольш даступнаю школай—гарадзкімі вучылішчамі—на мястэчках. Каб вучылішчаў было у 100 разоў болей, та і нацыянальнай інтэлігенцыі мы мелі бы так сама у 100 разоў больш.

Такую інтэлігенцыю у сілах выгадываць толькі багацейшае селянство і мешчанство. Звычайнае селянство маець самія прымітыўныя гарызонты. Найбліжэй яго інтарэсуець насущны кавалак хлеба, каторы яму дастаецца цяжкай працай. Трэба зямельнымі і палітычнымі рэформамі падняць яго дабрабыт тады і яно будзе насіцелі нацыянальнай беларускай ідэі.

Эканамічнае развіццё Беларусі пасля перадавай вайны пайшло моцнымі крокамі... Пачаўся пераход к фермерскай гаспадарцы, узрост нацыянальнага капіталу, фарміраванне новага слоя багатых селян, дробна прамышленнага класа. Дыфэрэнцыяцыя народа у поўным ходзе. Вайна зрабіла тое, што наша веска сягнула агромныя капіталы. Напрыклад, у Радзінкоўскай сахраннай касе да вайны было 55.000 р., а цяпер візімых грошых ляжыць 840.000 руб.

Калі хлынец пасля вайны эўрапейскі капітал, Беларусь

начнець развівацца гіганцкімі крокамі і праз адно пакаленне будзе мець саўсім другую нацыянальную фізіяномію. Будзе сацыяльная дыфэрэнцыяцыя, будзе край з эўрапейскай капіталістычнай гаспадаркай, вырасце пролетарыят, каторы і зробіць сацыялістычную партыю.

Ян будаваць дзяржаўнасць.

Стварыўшы нацыянальную еднасць за перыяд вайны, мы павінны зрабіць крыніцу дзяржаўнай беларускай уласці па прызнаку нацыянальна-творчаму, а ні сацыяльнаму.

Толькі пры выбарах у сабim у нас магчыма барацьба за уласць, каб зрабіць тую ці другія зямельныя рэформы. Скараці ўсяго мусіць быць, прайма-бы эўрапейская аграрная рэформа, бо беларус ёсць уласнік.

Наш край цяпер ні мае гасударственнага механізму, уся задача вельмі прастая сягоння, зрабіць гэты механізм. Цяперашні механізм круціцца так сяк самакатам,—ён прыстасаваны быў да Расійскай імперыі і ся палітыкі.

Трэба яго сабраць, нарыхтаваць толькі для Беларусі і для яе нацыянальных інтарэсаў і пусціць у нармальны ход. Для гэтага прыдзеца сабраць усе лепшыя творчыя сілы розных беларускіх сталаў і нацыянальных аседлых тут мешчанства.

С цяжкім возам на гнілой граблі.

Ішчэ ні настаў час пісаць гісторыю перажытых ніданна Беларусю дзел. Ішчэ мы ні пэўны у яе долі. Але карысным будзе, цяпер, у цішэй-шых варунках, зрабіць кароткі агляд пройдзенай дарогі і можа азяць стуль якую навуку для сваіх сягонняшніх крокаў. Тым важней зрабіць гэта цяпер, што, зноу скажам, мы ні можам мець п'унасці. Можна калі мы спознімся з гэтым цяпер, та потым нам ужо ні пазволяць нічога зрабіць. Можна і само імя беларуса будзе забаронена. Быў-жа некалі «Сяверо-Западный край», быў-ж «Область» замест Беларусі...

Пачатак шырокай арганізацыйнай працы, на гэтым нізанятым тагды яшчэ немцамі, баку Беларусі умажлівіўся толькі с пачаткам рэвалюцыі у Расіі. Калі мы азірнемся на той час, та убачым, што духоўныя праведцы беларускага дзяржаўнага руху спачатку сталі на праудзівую дарогу.

Першы нацыянальны Камітэт паставіў сваёй мэтай аб'яднанне усяго народу, дзеля дасягнення ім глаўным чынам нацыянальна-палітычнага ідэалу. Дзеячы беларускія зразумелі, што перш заўсё патрэбны нацыянальная еднасць і магчымасць самаазначэння, а рэшта дадаецца само праз сябе у парадку будоулі уласнай хаты. Праўда хага гэта мыслілася тады ішчэ як пакой з асобнымі дзвярыма у служнай хароміне расійскай федэрацыі, але зразумела, што іначэй ні магло і ні павінна было быць. Кепскім суседамлічыўся бы той народ, каторы маючы прад вачыма магчымасць добра ужыцца з сваімі суседзямі ні папрабаваў бы выкарыстаць гэту магчымасць да канца.

Нацыянальны Камітэт адразу пачаў шырокую працу. Выдаваліся адозвы да усіх станаў у якіх народ заклікаўся да нацыянальна дзяржаўнай арганізацыі і будаўніцтва, паложаны быў пачатак нацыянальнаму фонду, заснавана было «Таварыства Беларускай Культуры» якое патым мелася зрабіцца народным міністэрствам прасьветы, завязываліся стасункі з беларусамі, вялікімі масамі служыўшымі у рускай арміі, пасылаліся дэлегацыі у урадовыя расійскія цэнтры для абароны беларускай справы.

Але рэвалюцыя толькі паманула магчымасцю творчай працы, а самай магчымасці ні стварыла. Новы расійскі «цэнтр»—соцыялісты, ці бліжэй дэмагогі у соцыялістычных вопратках, ні раздзяляючы кірункаў,—с.р.—ці большавікі ні веручы у розум народа, баючыся каб «буржуазныя» урады ні «абдурылі» народу галаву, сам узяўся за гэту работу і пачаў выкідаць адзін за другім провокацыйныя лезунгі нідаверыя да улады. «Углубленне рэвалюцыі» з цэнтру перакінулася і да нас. Зрабілося гэта тым лягчэй, што тут быў фронт, куды насыляліся тысячы агітатараў, тысячы пудоў правакацыйнай «літэратуры», і у канцы, тут быў «зем-саюз», свой пастаўшчык усялякіх дэмагогаў скаторых кожданумау калі ні аб міністэрстве, та прынамсі

аб якім небудзь камісарстве ці дэлегатстве.

Дзеячы Нацыянальнага Камітэту апыніліся акалянымі атмасфэрай лгарства, дэмагогіі, правакацыі і, ні маючы у сабе досіць унутрэнняй сілы каб змагацца з усім гэтым адступілі. «Соцыялістычная» рэвалюцыя пачалася і на Беларусі...

працяг будзе.

А. Н.

На беларускім шляху.

Лекцыя доктара Массоніуса.

11-го красавіка а 7-ай гадзіне вечара доктар Массоніус прачытаў першую лекцыю свайго курсу: «Гісторыя беларускае мовы».

Слухачоу было столькі, што шмат каму прыйшлося стаяць. Апроч інтэлігентных на лекцыі былі студэнты і вучні.

Да гэтаго часу ідэя катэдры беларусазнаўства у нас была ў ваабразыні, як ідэал, да катораго мы пнуліся усімі сіламі. Лекцыя шанонавага д-ра Массоніуса паказала, што ідэал гэты ўжо пачаў прыводзіцца у жыццё.

Даволі ішчэ некалькі прафэсараў с такой эрудыцыяй, а яны ёсць—толькі пакуль што ні у Менску—і катэдра беларусазнаўства у нас існуе.

З лекцыі мы даведаліся, што першы, хто назваў наш народ «беларусамі» быў польскі гісторык 16-го веку Стрыйкоўскі і далей, што беларусы ёсць самы чысты корань рускіх славянаў; што палыкі і вялікарусы аднаго паходжэння і што вялікаруская мова стала рожніца ад польскай пад уплывам мовы беларускай.

Усе гэта паважаны лектар узападніў як філелегічнымі довадамі, так і аутарытэтам польскіх і чэскіх вучоных, як Срэзнецкі і Сабалеўскі.

Шаноуны доктар Массоніус будзе чытаць свае лекцыі што чацьвер, пачынаючы а 6^{1/2} гадзіне вечара.

Жычым нашаму сіваму як галубу, але маладому у душы і надзеях доктару Массоніусу здароўя на карысць краю.

Д.

У аддзеле Народнае Прасьветы.

11-га красавіка вечарам у аддзеле народнай прасьветы Губарнскай Управы адбылася нарада аб профэсійных школах.

Замест апрацоваанаго агульнаго пляну прафэсійнага выхавання, які прапанаваў узаадна адзін з прысутных, нарада разглядала толькі дробныя пытанні: аб школі дзесяцікаў і аб слесарна-сталярнай школе, сьмета якой у 25000 рублеў была зацверджана.

Прапазыцыя звярнуць асобую увагу на развіццё у нас кустарнае тэкстыльнае прамысловасці дзеля таго, што у нас усе селяне ходзяць у саматканай бялізне і вопратках і трэба, каб інтэлігенцыя так сама магла насіць адзёжу селянскае работы, ні разглядалася. Так само і са школай млечнае гаспадаркі.

Фабрычны інспектар прапанаваў мець ніжэйшыя хіміко-тэхнічныя школы.

Другі аратар звяртаў увагу на патрэбу механічнае школы, дзе бы вучні асабліва знаёміліся з «двигателями внутреннего сгорания».

Усе гэта мала мела звязку з агульным пытаннем...

X.

ГЫМН СОНЦУ.

У небі воры даўно
Перад дням знікі ўсе;
Вечар раньні падуў—
Быць ён весту нясе.
Як кудзеля туман
Ішчэ вісьне ў палях,
І ад кветак ў лугу
Увако льецца пах.
Загарэўся агнем
Неба ўсходні ўжо край,—
І здаецца—хтось там
Атчыніў сьветлы рай.
І паліўся увако
Ясны соўнячны сьвет.
Сонцу рада вялікі,
Шлё ўсьмешку—прывет.
Як брыльянты блішчэць
Травы, кветак краса;
На едленай траве
Зіхаець скрозь раса.
Птушкі песні пяюць—
Рады сонцу яны;
Дзіўнай песняй сваёй
Шлюць чароўныя сны.
Як-жа сьветла увако,
І як лёгка ў грудзі:
Гэй, ўніміся, душа,
Песьня ўдале паліці!
Схвямісь, чалавек,
Усьмяхніся і ты.
Паглядзі, як мігнець
Сонца сьвет залаты.
Набярэся ты сіл
І ідзі сьмела ў пучы:
Сонца сьвет і цяпло
Табе сіл надашлюць!...
Сонцу яснаму ўсе
Запярэм гимн—прывет
І ахвяру сваю
Увясем на ўвесь свет!

Я. Журба.

Весткі с краю.

У ОРШЫ.

Орша живець агульным з Расіей «соцыялістычным» жыццём. Па старому гэта пічае паветовае места з адным «варшаўскім» краўпом, каторы абліваў некалі ўсю тутэйшую зямлю, а цяпер нілчасць!—вядзецца без работы, перабіваючыся пераліцоўкамі чаканючы покуль які нібудзь камісар

ні дасць для перапрабкі на «модны» франч салдацкую шыню. Па стараму «почтенийшая публіка» ходзіць галіцца і стрыгчыся у «гігіенічэскую парыхмахерскую» ў якой гаспадар у зашмальцованай, с продранымі лобцямі, марынары завіхаецца з парыхмамі шыкам каля кліента і нізка кланяецца атрымліваючы за работу паўрубля. Па даўнейшаму прыжджаюць селяне на рынак дзе ў вольныя часы пані Штэнбэрчыка і пані Фэйга зыйшоўшыся—на пэйтральнай зоні—на ходніках паміж сваіх крамаў горача абгаварываюць пытанні ўнутранай палітыкі усіх аршанскіх жыхароў. І нават чыноўнікі ісполкома совдэпа такія самыя як даўней былі чыноўнікі павятовай паліцыі. Хаця гэты народ строгі наагул «у Оршы ішчэ горшы». Можа і ні горшы чым даўней іспраўнікі, але надта многа іх. Усе камісары, камісары, камісары... Тут і юстыцыі, тут і паліцыі і «внутренних дѣл» і земляробства і адукацыі. І ўсе страшно строгія: арэшты да 3 месяцаў і штрафы да 3000 выплюцца у іх як з рукава. І глаўнае, што захопленыя «соцыялістычнай» творчасцю «камісары» ніжартуюць з арэштамі і штрафамі, а садзяць і дэіраюць без усякіх жартаў. Апошнія распараджэнні камісараў такіх: ні прадаваць больш 2 фунтаў адной асобе патакі і маласа—штраф 3000 р.; абавязкова запісываць у купленню у камісара за 78 кап. дамовую кнігу усіх кватэрантаў «ні выключаючы роду і ўзросту—штраф 3000 р.; здаваць кватэры, толькі за дазваленнем кватэрнай камісіі—штраф 3000 р.—адным словам, каму сьмешна, а Оршанам горо.

Праездны.

На Украіне.

— Новы міністр земляробства Кавалеўскі выкладаючы сваю праграму на пасяджэнню Рады міністэрства земляробства сказаў, што у цяперашні момэнт вялікія землеўласнікі на Украіне дабіваюцца аддаць ім пасады зямель узятых селянамі на аснове трэцяга і і чацьвёртага ўнівэрсалаў Цэнтральнай Украінскай Рады, каторыя у гэтай справі ні маюць ніякага дачынення. Міністэрства земляробства займаецца спойненнем гэтага пункту Унівэрсалаў аб скасаванні прыватнай ўласнасці без усялякай адцяжкі.

— Як паведамляе «Berl. Lokalan» спор паміж Украінай і Румыніяй за ўладанне Бэссарабіі можа быць хутка скончаны, бо Украіна схіляецца, каб тэрыторыя Бэссарабіі была падзелена паводлуг этнографічнага прыкметніку. Украінскі ўрад уповажніў свайго дыплёматычнага прадстаўніка у Бэрліне п. А. Севрука зрабіць прапазыцыю румынскаму ўраду пачаць аб гэтым перагаворы.

Весткі з Расіі.

— Выканаўчы камітэт Саветаў выдаў дэкрэт, што ўсякі чужэстранец можа быць прыняты ў Расійскае подданство. Для гэтага досыць прадставіць толькі мейсцовому Совдэпу разамс прозьбай мэтрыку аб народжанні.

Колькі тыдняў таму назад Чырвоная гвардыя атрымала ад савецкага ўраду інструкцыю як кіравацца пры высядцы японскага войска ў Сыбіру. Працію японцаў будзе кінуто рэволюцыйнае войска з Красноярска, Чыты і Благовещенска.

«Раннее Утро» піша што гандаль Расіі з Украінай ні гледзючы на вайну ні заставаўся. Па даўнейшаму руская мануфактура перасылаецца на Украіну, а адтуль ідзець цукер і нават хлеб.

У Архангельску атрымаліся весткі, што дзяр. Ухта заняты аддзелам фінскіх белавардзіцаў ад 200 да 300 чалав., з вялікім запасам вінтовак і набою. Жыхароў яны ні чапаюць, за ўсе плаціць. Вядуць прапаганду за прылучэнне да Фінляндзіі, Карэліі, Архангельска і Алонецкай губ. За імі нібыто ідуць немцы—некалькі тысячаў чалав.

Архангельскі губ. выкан. каміт. прыймаець свае «меры». Чацьвёртым з'ездам ваенна-прамысловых камітэтаў прынята рэзалюцыя, каб камітэты былі ператвораны ў *народна-прамысловыя камітэты*.

Прадстаўнікі ваеннай калегіі ц. вык. ком. саветаў заявілі, што пытанне аб агульнай воінскай павіннасці ў Расіі ішчэ толькі абсуджаецца.

— Генэрал Гейг, быўшы на пачатку нямецкага наступлення начальнікам 5 ангельскай арміі знаходзіцца цяпер у Англіі.

— У Гельсінгфорсе каманды ангельскіх караблёў ні схацелі спусціць прапору і узарвалі караблі.

— Картачкі на мяса уведзены ва ўсёй Англіі.

— Паведамляюць ад 9 краваіка Суассэн паспешна эвакуіруецца. Горад у працягу 48 гадзін без перэрыва абстрэліваецца немцамі.

— С Компьена дзеля ўзмаўнішага абстрэлу вывозяцца вайсковыя інстытуцыі.

— Фельдмаршал барон ф. Бем-Ермолі зроблены начальнікам усяго аўстрыяцка-ўнгерскага войска на Украіне.

— Швэцыя у замену за матэрыялы і харчовыя прадукты згаджаецца аддаць Злучаным Штатам 100 тыс. тонажу.

— Прэм'еры Новай Зеландзіі і Поўднёвай Афрыкі прыслалі паведамлення Ллойд Джорджу, што Англія атрымае ваенную помач, аб якой працію Ллойд-Джорж.

— «Berl. Lokalan» паведамляе, што у хуткім часе у Маскву, для аднаўлення палітычных стасункаў і кіраванства створэнні паводлуг Берсцейскага дагавору камісіямі мае выехаць гр. Мірбах.

Гр. Мірбах, быўшы ўжо ў Расіі падчас мірных перагавораў—быўшы пасол Нямецчыны ў Атэнах. Прад вайной ён доўгі час працаваў у міністэрстве заграначныя справы спецыяльна па рускім справам будучы перад тым ішчэ членам нямецкага пасольства ў Пецярбургу.

— Урадавы орган „Bukares-
tev Tageblatt“ паведамляе з годна-
га веры джэрала, што і

пасля падпісання мірнага трактату, вайсковыя ўрады саюзных панстваў астануцца ў Букарэшце і на правінцыі дзеля падтрымання парадку.

— Да часу калі ўстаноўлена будзе манополія на табачныя вырабы ў Расіі ўводзіцца новы акцыз на табак і новыя цэны. Цыгары 1 гат.—акцыз на 1000 шт. 360 руб. цэна ні агранічана; 2 гат. акцыз 216 руб. цэна ні выжэй за 12 р. 50 к. за 25 шт.; 3 гат. акцыз 92 руб. цэна ні болей 7 рубл. 50 к. за 25 шт.; нюхальная табак акцыз 6 р. 40 к. на ф. махорка—акцыз 1 р. 65 к. на фунт, цэна ні болей 1 р. 25 к. за 1/4 ф. На папіросы з махоркі акцыз 2 руб. 55 к. на 1000 шт. цэна ні болей 75 к. за 50 шт. У Сыбіру і Закаўказзі цэны крыху выжшыя.

МЕНСКАЕ ЖЫЦЦЕ.

Кватэрны аддзел гарадзкой управы нешта дзіўнае, відаць надумаў. Усе аддзелы гарадзкой управы—як для эканоміі ў грашак, так і с прычыны ніпатрэбнай лішніцы—зменшаюць лік сваіх служачых, а кватэрны аддзел—у гэты час, калі востросць кватэрнаго пытання саўсім адпала, павялічвае штат сваіх служачых: замест даўнейшых 12-ці—новых 34! Чым і кім новыя апекуны маюць апекавацца? Чы ні хочучы яны ўспомніць старыя часы і зрабіць нам мітынг? Гэта было-б у гэты сумныя часы—вясело!

Справа бежанцоў мае наладзіцца ўжо саўсім у пачатках маю. Усе бежанцы, што жылі ў Менску—а іх тут каля 50.000 будучы атпушчаны на свае мейсцы.

Плян атпраўкі бежанцоў гэтымі днямі апрацаваны і зацверджаны выжэйшым начальствам нямецкім—у Коуне. Будучы ехаць бежанцы праз Баранавічы, Малодэчна і Вільню.

Па боні у гарадзкі харчовы камітэт пачаўся вялікі наплыў народу, асабліва з дамавых камітэтаў. Гэтыя боні цяпер будучы патрэбны кожнаму, бо гэтымі днямі ўсе жыхары Менска самыя патрэбнейшыя прадукты будучы магчы дастаць толькі па бонах. Хлеба ў вольнай прадажы—саўсім ні будзе; усе запасы пойдучы на учот, а скрытыя—будучы канфіскаваныя.

Сталыя цэны будучы назначаны на хлеб, мяса, крупы і інш. Словам, будзе заведзены і тут той парадак для харчоу, які здаўна існуе ў нашай суседкі—Вільні.

Почта паміж Менскам і Барысавам пачне хадзіць 1 раз на тыдзень з нядзелі—14 краваіка. Лісты будучы прыходзіць у Губ. Зем. Управу.

Паміж Менскам і Бабруйскам так сама ускорасці мае наладзіцца земская почта.

Праекта пачт.-тэлеграфнаго чыноўніка Каліты а пашырэнні пачтовай сеткі—земства нашае,

покуль што ні падтрымоўвае. Чаму? Яно—гэта земство тутэйшае, чы не?

Усерасійскі Земскі Саюз чакае рэзультатаў рэвізіі кантрольнага аддзелу, які пачаўся у першай камандзе шавецкай майстэрні, адкуль перад акупацыяй увесь запас скур блізка на мільён рублеў счэз.

Такіх каманд пры шавецкім аддзеле У. З. С.—шэсьць, і ім належыцца ад палковых часцей, цяпер, разумеецца, разстаўшых німа ведама дзе, доўгу каля тром мільёнаў рублеў.

Калі і хто будзе плаціць гэты доуг. Уся надзея на рэвізійную камісію, калі яна патрапіць толькі разабрацца як след ва ўсіх гэтых забрыных справах.

Калодзішчэнскі лес, аб якім столькі пісалася ішчэ летась у тутэйшых газэтах, ізноў пачынае шмат каго цікавіць.

Справа у тым, што гэты лес купіў—пры помачы быўшаго заведуючаго смаленскімі цэнтральнымі складамі Левкова—усерасійскі земскі саюз за адзін мільён рублеў ад графа Гендрыкова. Цяпер гэты лес хочучы прадаць на выгадных варунках(?); заняўся гэтай прадажай званы ў Мінску член губэрнскай земскай управы п. Злобін (быўшы з.с.).

Арыштаваныя спачатку за правілы гэтай «сдэлки», цяпер выпушчаны на свабоду. Пуды і як павернецца справа гэтаго лесу далей—пакуль што німа ведама.

С назеннаго рэальнаго вучылішча за неаплату лекцый—выкідаюць на вуліцу. Нічога ні памагаюць і радзіцельскія камітэты са сваёй касай. Што гэта ўсе значыць? Чыж ужо німа ніякай рады?

Жалезнадарожныя весткі: Вярнуўшыся з Украіны член дэлегацыі начальнік камарцыйнай службы—Папоў паведаміў, што да Украіны мае адыйсці вучастак ні Гомаль-Рамны, як, аб гэтым перш гаварылася, а—Жлобін-Рамны; німа толькі ніякай гутаркі аб самым управленні ж. д. з іх вялікім штатам служачых: яны вольныя, як птушкі, і жыць ім прыдзецца, відаць, як... птушкам.

Цікавыя цэны на Украіне: паміж іншым хлеб 80 к., сланіна—2 р. 50 к. за фунт, 10 яек—2 р. 50 к.

Будаўляны аддзел гарадзкой управы, загадчыкам катораго званы гарадзкі працоўнік інжэнер Цывінскі прырыхтаваў дакладны праэкт на гэта лета будоўлі, патравак і інш. паліпшэння для нашаго места. На жаль нехват грошэй і тэрміновыя папраўкі памешканняў, якія займаюць немцы, перашкоджаюць заняцца так патрэбнай і карыснай работай для запущанаго за час вайны нашаго места.

Рэдактар А. Прушыноні.

Выдавецтва Т-во «Заранна».

БЕЛАРУСКАЕ НАРОДНАЕ ПРЭДСТАЎНІЦТВО

МЕНСК, Серпухоўская № 12.

ПРЭЗЫДІУМ КАМІТЭТУ

прыймае што д

др! гадзіны апырч сьвят.